

HỌC PHẬT VẤN ĐÁP
PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG TRẢ LỜI CÁC CÂU
HỎI
CỦA CÁC ĐỒNG TU

Giảng ngày 02 tháng 2 năm 2007
tại Hiệp Hội Giáo Dục Phật Đà Hồng Kông

TẬP 6

Chư vị Pháp sư, chư vị đồng học, xin chào mọi người. A Di Đà Phật!

Hôm nay có 70 câu hỏi, rất nhiều vấn đề, chúng ta vẫn phải theo thứ tự. Trước hết là 5 câu hỏi của các đồng tu Hồng Kông.

Câu hỏi thứ nhất: Đệ tử thích trang điểm, rất chú trọng đến việc phối hợp quần áo, đây có phải là tâm tham không? Con phải nên làm thế nào mới tốt?

Vấn đề là ở chỗ bạn có tâm tham hay không, nếu không có tâm tham thì rất tốt, thế thì giống như Bồ-tát. Bạn xem Bồ-tát trang điểm cũng rất xinh đẹp nhưng các Ngài không có tâm tham. Vì sao Bồ-tát phải trang điểm đẹp như vậy? Là vì để tiếp dẫn chúng sanh, là phương tiện tiếp dẫn chúng sanh. Trong kinh Phật nói với chúng ta, Bồ-tát trước khi thành Phật thì phải dùng thời gian một trăm kiếp để tu tướng hảo, tu 32 tướng tốt 80 vẻ đẹp. Ba mươi hai tướng là quả báo, có quả thì ắt có nhân. Ví dụ như trong Kinh nói với chúng ta tướng lưỡi rộng dài của Phật, đầu lưỡi của chúng ta thè ra không liếm đến mũi, đầu lưỡi của Phật thè ra có thể trùm được cả mặt. Tướng hảo này là do tu gì mà thành? Đòi đòi kiếp kiếp không vọng ngữ, Phật nói với chúng

ta, ba đời không vọng ngữ thì đầu lưỡi của bạn có thể liếm được đến mũi. Nếu ba đời của bạn có vọng ngữ thì tướng này sẽ không có. Các Ngài dùng thời gian một trăm kiếp để tu tướng hảo, vì sao vậy? Con người thích tướng hảo, nhìn thấy hảo tướng thì họ sẽ đi theo các Ngài, cho nên Phật dùng tướng hảo để tiếp dẫn chúng sanh. Tướng hảo không khác nhiều với trang điểm, đúng không? Cho nên phải hiểu đạo lý này, không phải là vì chính mình, mà là vì để tiếp dẫn chúng sanh. Vì để cho hết thảy chúng sanh thấy được thì sanh tâm hoan hỷ, đây là phương tiện độ chúng sanh.

Sau khi bạn hiểu đạo lý này rồi thì đây là bạn tiếp dẫn chúng sanh, do đó đệ tử Phật chúng ta nhất định phải chú trọng oai nghi. Nếu học Phật mà học thành luộm thuộm, người ta vừa nhìn thấy đều không hoan hỷ, vậy thì người ta không thể học Phật, bạn xem học Phật rồi đều giống như thế. Người ta đều sợ rồi, đó là sai lầm. Có rất nhiều người tu khổ hạnh, Phật đều không tán thành, ở trong kinh Phật nói không tu khổ hạnh vô ích, sự khổ hạnh đó không có lợi ích. Hết thảy đều là suy nghĩ vì làm lợi ích cho chúng sanh, đây là chính xác.

Câu hỏi thứ hai: Trong Cảm Ứng Thiên nói không được “vô có cắt xén”, nhưng trong mười năm nay đệ tử vẫn huấn luyện một thợ may nhỏ sống ở Trung Quốc đại lục chuyên môn may quần áo cho đệ tử và bạn bè của đệ tử. Nếu không làm như vậy thì thu nhập của thợ may nhỏ này sẽ bị giảm xuống, có thể ảnh hưởng đến sinh kế của họ. Phải nên làm sao cho tốt?

Phạm vi của cắt xén rất lớn, không nhất định là chuyên nói về quần áo, ngay cả cắt tỉa hoa cỏ cây cối đều là ở trong cắt xén, cho nên phạm vi này rất lớn. Không nên vô có, vô có là nói quá dư thừa, không phải thứ thật cần thiết, ví dụ như trong xã hội hiện nay, lúc giao tiếp ở trong xã hội thượng lưu đều phải mặc lễ phục, đó chính là điều tất yếu. Đồng thời, ví dụ như lễ phục, hiện nay tôi cũng không rõ lắm, đại khái là những thứ theo trào lưu, dường như một, hai năm sau thì không phổ biến nữa, bạn cũng phải làm lại. Nếu chân thật hiểu

được Phật pháp, hiểu rõ đạo lý này, chính mình có loại năng lực này thì lễ phục của chúng ta đã làm và dùng được một lần rồi thì có thể tặng cho người khác. Bởi vì rất nhiều người có nhu cầu, họ không nhất định phải lãng phí, đây đều là thuộc về bố thí; khi mình cần dùng thì có thể tự mình may lại. Nếu năng lực kinh tế kém một chút, lễ phục này của ta có thể giữ lại, có thể sử dụng được rất lâu. Đây đều là từ trên hoàn cảnh của mình, năng lực kinh tế của mình mà xem xét. Cho nên, Phật pháp là viên dung, không phải là chấp trước ở ngôn từ. Phật dạy chúng ta không nên chấp trước lời nói, không nên chấp trước danh tự, không nên chấp trước tâm duyên, nhất định phải hiểu ý của Ngài. Hiện nay gọi là khéo học khéo dùng, ở trong Phật pháp có thể được pháp hỉ sung mãn.

Hiện nay quần áo cũng vô cùng quan trọng, chúng ta xem thấy rất nhiều lãnh đạo của chúng ta ở nước ngoài đều mặc đồ tây, tôi xem thấy rất không thoải mái. Vì sao vậy? Đồ tây rất khó chịu, rất nhỏ, trói chặt cả thân, đâu có như trang phục truyền thống xưa của chúng ta rất thoải mái! Cho nên tôi khuyến khích trang phục truyền thống, mọi người đều mặc trang phục truyền thống. Lần đầu khi tôi đến Paris dự hội nghị, tôi cũng mặc trang phục truyền thống, cái này phải nên đề xướng. Chúng ta chú trọng nhất là sự thoải mái, lấy cái này làm đệ nhất, những thứ đẹp đẽ khác làm thứ yếu, thoải mái là ưu tiên số một. Mặc vào không thoải mái, bó buộc tù túng thì cái này chắc chắn có hại đối với cơ thể.

Câu hỏi thứ ba: Đệ tử có thù hận với mẹ và cha dượng không thể buông xuống, họ hại cả đời này của con, hại chết con cái của con. Xin Sư phụ giới thiệu cho con một pháp môn hoặc một bộ kinh, giúp con có thể buông xuống thù hận.

Tụng Kinh Vô Lượng Thọ là được, tụng Kinh Vô Lượng Thọ, Kinh Thập Thiện Nghiệp, hoặc là Kinh Địa Tạng đều tốt, phải tụng trong thời gian dài. Hơn nữa phải nghe nhiều, mấy bộ kinh này đều có kèm theo đĩa giảng. Phải nghe nhiều, không được ghi nhớ oán hận,

phải biết người ta đối đãi với chúng ta không tốt, hoặc là sỉ nhục, hoặc là làm tổn hại, chúng ta là người chân thật hiểu rõ khi gặp phải việc này, trong tâm tuyệt đối không có oán hận. Biết là họ do một niệm bất giác, đành cười trừ cho qua. Vì sao vậy? Hết thấy chúng sanh vốn dĩ là Phật. Họ vốn dĩ là Phật. Vì sao lại làm ra sự việc này? Là do ý niệm bất giác. Nếu họ một niệm giác ngộ rồi thì sẽ không làm việc bất thiện, sẽ không có ý niệm bất thiện. Phạm là có ý niệm bất thiện, làm việc bất thiện đều là do một niệm bất giác, một niệm mê hoặc. Nhưng sự bất giác, mê hoặc đó, tạo nghiệp rồi sẽ có quả báo, cho nên sau khi bạn thấy rõ ràng rồi thì sẽ không tính toán với họ nữa.

Câu hỏi thứ tư: Xin hỏi ăn đồ ăn, trái cây đã cúng cho Phật Bồ-tát thì có thể giúp thân thể mãi mãi khoẻ mạnh, tướng mạo mãi mãi đoan chánh, mọi việc thường được phù hộ như ý không ạ?

Việc này mà dễ làm thì khi Phật độ chúng sanh đều để cho họ cúng một chút đồ ăn, mọi người ăn vào tất cả đều có được thành tựu, vậy thì hà tất phải dùng thời gian một trăm kiếp để tu tướng hảo? Bạn liền hiểu được điều này chẳng liên quan gì đến sức khoẻ, đến tướng mạo đoan chánh, đến mọi sự như ý, hoàn toàn không liên quan. Phải hiểu được điều này. Nếu học Phật như vậy thì đã mê tín rồi. Bạn muốn thân thể khoẻ mạnh, Phật nói rồi, phải tu bố thí vô úy, muốn tướng mạo đoan chánh thì niệm niệm của bạn là thiện tâm, vì sao vậy? Tướng tùy tâm chuyển. Tâm thiện thì tướng mạo sẽ thiện, tâm tốt thì tướng mạo sẽ tốt, tướng tùy tâm chuyển, thể chất cũng tùy tâm chuyển, chính là cơ thể bạn mạnh khoẻ cũng theo ý niệm mà chuyển.

Chiều nay Tiên sĩ Chung nói với tôi một việc, ông nói có một người bạn, tuổi tác kém hơn ông ấy một chút, đang sống ở Sán Đầu, đã bị bệnh. Ông ấy nghe tôi giảng kinh không ít năm, vô cùng tin tưởng Phật Bồ-tát. Ông bị bệnh ung thư, là khối u ác tính, khối u này bao lớn? Lớn cỡ như quả trứng gà vậy. Phát hiện rất lâu rồi, nhưng ông không đi khám bác sĩ, ông ở nhà niệm Phật. Ông đã nghĩ rằng, bệnh này cũng là oan gia trái chủ, đối với oan gia trái chủ thì không

được khai đao, không được dùng dao kéo để giết họ nữa, hi vọng dùng Phật pháp để hóa giải. Đến sau cùng khi rất nghiêm trọng, không có cách gì, ông bị bất tỉnh, người nhà đưa ông đến bệnh viện. Bệnh viện cũng kiểm tra thấy nó lớn như vậy, bác sĩ đều rất kinh ngạc, lớn đến như vậy, con người không thể nào sống được, đáng lẽ ông đã chết từ lâu rồi, phải nhanh chóng phẫu thuật. Nhưng ông vẫn kiên trì, vẫn cố kéo dài, lại kéo dài thêm được mấy ngày. Ông đã nói với oan gia trái chủ: “Nếu oan gia trái chủ các bạn thật sự muốn mạng của tôi thì tôi chết là xong, nếu hai bên chúng ta có thể hóa giải thì bạn hãy nhanh chóng để cho tôi hồi phục lại”.

Đại khái oan gia trái chủ đã đồng ý, cho nên sự đau khổ của ông ấy đã giảm nhẹ đi, ông vẫn kiên trì không muốn phẫu thuật nên đã về nhà. Về nhà dưỡng được một, hai tuần, dường như tình hình sức khỏe thân thể càng ngày càng tốt, khi đi tái khám thì không còn nữa. Bác sĩ thấy rất kỳ lạ, họ nói họ không thể nào sai sót được, lại đem ảnh chụp trước đây ra xem lại, khối u đang lớn như vậy mà. Lần này chụp không còn nữa. Đây là ví dụ rất hay, chính là dùng thiện niệm của chính mình để hóa giải oan gia trái chủ. Tôi đã nói với ông ấy, ông phải viết ra, viết sự việc này ra để cung cấp cho mọi người làm tham khảo, để mọi người sinh khởi tín tâm.

Khi xưa chúng tôi ở nơi này giới thiệu cho các vị *Son Tây Tiểu Viện*, có 40 người, đại đa số đều là tình trạng này. Bác sĩ đã buông xuôi điều trị, nói với họ thọ mạng nhiều lắm chỉ ba tháng. Họ cũng buông xuôi trị liệu, về nhà tụng Kinh Địa Tạng, niệm Phật. Niệm suốt ba tháng thì không việc gì, càng niệm càng tốt, bốn, năm tháng sau đi kiểm tra thì không còn nữa, đều cảm thấy là kỳ tích. Đây không phải là kỳ tích, mà là tín tâm, tín tâm quan trọng hơn bất cứ thứ gì. Nếu bạn tin tưởng bạn vốn dĩ là Phật thì một đời này của bạn rất có thể sẽ đi làm Phật, bạn không tin thì không có cách gì.

Pháp thế gian hay xuất thế gian đều do tâm hiện, Kinh Hoa Nghiêm nói “tâm hiện thức biến, vạn pháp duy tâm, duy tâm sở hiện, duy thức sở biến”, cho nên cảnh chuyển theo tâm. Thân thể của chúng

ta là cảnh giới, là chuyển theo tâm. Tâm của bạn khoẻ mạnh thì thân thể của bạn nhất định khoẻ mạnh; thân thể của bạn có bệnh thì trong tâm nhất định đã xuất hiện vấn đề. Vì sao vậy? Trong tâm có tam độc tham sân si mạn, cái này sẽ gây ra bệnh. Nếu đoạn tham sân si mạn trong tâm rồi, vọng tưởng phân biệt chấp trước giảm nhẹ rồi, thì đâu có đạo lý không khoẻ mạnh! Phải hiểu đạo lý này thì mới được. Đây là điều Phật dạy chúng ta, cho nên không được mê tín.

Thức ăn cúng dường cho Phật Bồ-tát phải đơn giản, sạch sẽ, trên sự thật thì Phật Bồ-tát không ăn chúng, lẽ nào các Ngài ăn đồ của chúng ta! Đây là biểu thị một chút tâm cung kính, cúng dường của chính chúng ta đối với các Ngài. Cúng dường là ý nghĩa này, không phải là các Ngài thật sự muốn ăn.

Câu hỏi thứ năm: Đệ tử ở đạo tràng làm công quả, thấy người phụ trách đạo tràng thường đem những đồ đã cúng Phật Bồ-tát chỉ phát cho những người làm công quả mà họ thích, khiến cho những người làm công quả khác, gồm cả bản thân con, đều cảm thấy rất khó chịu. Xin lão Pháp Sư khai thị.

Điều này tôi đã chuyển lời thay cho bạn, hi vọng tương lai họ phân phối bình đẳng cho mọi người, không có tâm phân biệt thì mới được.

Tiếp theo là bốn câu hỏi của các đồng tu ở nước Anh.

Câu hỏi thứ nhất: Đệ tử cảm thấy kết hôn sanh con sẽ làm chướng ngại việc tu hành, nhưng người nhà phản đối quyết liệt cách nghĩ không kết hôn. Xin hỏi, nếu đệ tử kiên trì độc thân tu hành cho tốt thì liệu có trái với lệnh của cha mẹ, thuộc về hành vi bất hiếu không?

Sự việc này rất khó nói, từ xưa đến nay “*thanh quan khó đoạn việc nhà*”, điều này phải xem hoàn cảnh gia đình bạn. Nếu nhiều anh

em thì không vấn đề gì, nếu bạn là con một thì việc này rất khó nói. Con một thì phải làm thế nào? Tốt nhất là sau khi kết hôn sinh con rồi, bạn hãy xuất gia tu hành, đây là cách hay. Nói chung, đã có thế hệ sau ở trong nhà rồi thì việc này dễ ăn nói hơn. Nếu không, thì người thế gian nhìn thấy rất nặng nề. Nếu bạn có anh em, anh em của bạn có con cái, vậy thì có thể nói được thông, bạn chuyên tâm tu đạo, dần dần người nhà đều có thể hiểu rõ, đều sẽ thay đổi quan niệm, sẽ ủng hộ, tán thành bạn. Khi họ không hiểu rõ thì nhất định phải nhẫn nại, phải có trí huệ, dùng phương tiện thiện xảo để dẫn dụ. Biết được điều quan trọng nhất là hiểu rõ chân thật tướng của con người ở trong thế gian. Con người ở thế gian trở thành người một nhà, như Phật đã nói, đều là duyên phận trong đời trước, báo ân, báo oán, đời nợ, trả nợ. Nếu rõ ràng rồi thì tâm của bạn liền bình lặng, sẽ không có chấp trước, đều là loại quan hệ này.

Dân tộc chúng ta xem trọng thế hệ sau, đặc biệt là nhà Nho nói “*bất hiếu hữu tam, vô hậu vi đại*”(trong ba tội bất hiếu, không có con nối dõi là tội lớn nhất), đã xem sự việc này rất nặng nề. Nhưng tôi có cách giải thích mới cho câu nói này, giải thích của tôi không giống với người xưa, tôi nói “*vô hậu vi đại*” không phải là nói con cháu của bạn thật nhiều, đây là việc lớn quan trọng nhất, không phải vậy. Trong số con cháu của bạn có truyền nhân không? Gia đình, bạn xem có gia đạo, có gia nghiệp, có người kế thừa hay không? Có con cháu nhiều đi nữa mà không có người có thể kế thừa thì không thể gọi là “*vô hậu vi đại*”, quan trọng nhất chính là người kế thừa. Kế thừa đạo của ta, kế thừa gia nghiệp, không nhất định là con cái của chính mình, người thân bạn bè của bạn đều có thể.

Ví dụ như hiện nay bạn mở công ty kinh doanh, người kế thừa công ty không nhất định là con cháu của mình, bồi dưỡng một nhân viên ưu tú để họ có thể kế thừa, trong bạn bè cũng có thể kế thừa, không nhất định phải là con cái. Công ty đời đời truyền xuống, việc này tốt, vậy mới gọi là sự nghiệp. Chính mình cả đời làm được huy hoàng đi nữa, sau khi chết rồi con cháu không thể kế thừa, sau khi

chết rồi công ty lập tức bị con cháu bán đi, tài sản đều chia ra hết. Chia ra rồi còn kiện tụng, anh chị em đều biến thành thù địch, vậy thì không được, thật sự là rất không tốt. Cho nên phải hiểu rõ đạo lý này, lời người xưa nói ý nghĩa rất sâu xa, xem chúng ta giải thích như thế nào.

Câu hỏi thứ hai: Làm thế nào để tiêu trừ nghiệp chướng?

Tiêu trừ nghiệp chướng quan trọng nhất là sám hối, biết chính mình làm sai rồi, sám hối quan trọng nhất chính là “*sau không tạo lại nữa*”. Sám hối rồi, mai lại tạo tội nữa, vậy thì không được, như vậy vĩnh viễn không tiêu được. Người hỏi vấn đề này rất cũng rất nhiều, sau không tạo lại nữa. Giống như học trò của Khổng Tử là Nhan Hồi, Khổng Tử chỉ tán thán vị học trò này, vị học trò này tốt ở chỗ nào? “*Không phạm lỗi hai lần*”, lỗi lầm chỉ có một lần, ông sẽ không tái phạm lại lỗi cũ. Đó chính là chân thật cầu sám hối, biết được lỗi lầm thì ông sẽ không tạo lại nữa.

Ngoài ra, tu định có thể tiêu nghiệp chướng, định có thể tiêu nghiệp, định là tâm thanh tịnh. Nếu là tiểu định thì chế phục được nghiệp chướng không khởi tác dụng; đại định thì mới có thể tiêu, đại định là định đến mức nào? Là định ở tầng thứ chín mà A-la-hán chứng đắc. Các Ngài đã tiêu trừ được nghiệp chướng trong lục đạo rồi, cho nên các Ngài không đến lục đạo nữa, nhân trong lục đạo không còn nữa. Thiền định thế gian, tứ thiền bát định, bạn có thể sinh đến cõi trời Phi Tướng Phi Tướng Xứ, cái định đó chỉ là chế phục, chưa thật sự tiêu trừ nghiệp chướng. Đến khi định công mất rồi thì không phục nổi nữa, nghiệp chướng lại hiện tiền, chính là phiền não tập khí lại hiện tiền. Cho nên, tu định tiêu nghiệp chướng có phục đoạn, có chân thật đoạn diệt. Sau khi trí huệ khai rồi thì đó là chân thật tiêu trừ. Cho nên trí huệ là từ trong thiền định mà khai trí huệ, thiền định đến công phu nhất định thì trí huệ hiện tiền; trí huệ hiện tiền thì nghiệp chướng thấy đều chuyển biến thành Bồ-đề, phiền não tức Bồ-đề, đó là thật. Cho nên học Phật, mục tiêu sau cùng là phải

khai trí huệ, không thể không khai trí huệ, không khai trí huệ thì không thể giải quyết được vấn đề.

Câu hỏi thứ ba: Chưa làm được Ngũ Giới Thập Thiện hoàn toàn, có phải là không thể vãng sanh không? Có phải vừa mới đầu phát tâm niệm Phật thì phải làm được Ngũ giới Thập thiện không?

Ngũ giới Thập thiện là căn bản của làm người, làm người còn chưa tốt, bạn nghĩ xem làm sao có thể đến Tây Phương Cực Lạc làm Phật? Sinh đến thế giới Tây Phương Cực Lạc là đi làm Phật, nhất định phải biết điều này. Nhưng cũng không thể nói ta vẫn chưa tu tốt Ngũ Giới Thập Thiện thì không thể vãng sanh được. Vì sao vậy? Chúng ta thấy có người lâm chung niệm Phật, cả đời chưa từng tiếp xúc Phật pháp, không nghe đến Phật pháp, lúc lâm chung mới nghe thấy người ta dạy họ niệm Phật, họ niệm mấy tiếng Phật hiệu thì thật sự đã vãng sanh rồi. Đó là nguyên nhân gì? Trong chừng một khắc lúc lâm chung đó, bản thân họ đã buông xuống hết tất cả những ác nghiệp họ đã tạo, gọi là “buông xuống đao đồ tể, lập tức thành Phật”. Họ chỉ nương vào một câu Phật hiệu này, đó gọi là chân thật sám hối, đây là sám hối vãng sanh, thấy đều sám hối ác nghiệp cả đời đã làm, biết sai rồi, quay đầu là bờ.

Trong Tịnh Độ Thánh Hiền Lục, trong Vãng Sanh Truyện có rất nhiều, chính tôi từng chính mắt nhìn thấy. Tiên sanh Chu Quảng Đại, sống ở thủ đô Washington DC nước Mỹ, mở một tiệm làm bánh mì. Ông là người tốt, cả đời chưa tiếp xúc Phật pháp, ông không tin tôn giáo. Đến lúc mạng chung, cũng là bị ung thư, cũng rất khổ sở, người nhà không có cách gì, mới tìm đến Phật giáo. Ở nơi đó chúng tôi có một hội Phật giáo, họ đã tìm đến đạo tràng của chúng tôi. Đồng tu trong đạo tràng chúng tôi đã đi thăm ông ấy, đã khuyên ông niệm Phật, nói với ông có thể giới Cực Lạc tốt hơn nhiều so với thế giới của chúng ta ở đây, chúng ta đều phải nên cầu sanh Cực Lạc thế giới. Ông nghe thấy rồi thì liền tin tưởng, điều này khó có được, liền niệm Phật. Kết quả khi niệm Phật, sự đau đớn của đã ông giảm bớt, ông đã

rất hoan hỉ, nói với người nhà, không cần tìm bác sĩ cho ông nữa, không cần tìm gì nữa, các vị thầy đều hãy giúp tôi niệm Phật. Ba ngày thì ông vãng sanh, ông còn chưa quy y, đây chính là thiện căn trong đời quá khứ. Trong đời này chưa tiếp xúc Phật pháp, lâm chung vừa tiếp xúc thì ông đã tin tưởng; có một số người tiếp xúc nhưng không tin tưởng nên không có cách gì. Hơn nữa ông đã thật làm, thật nghe lời, cho nên thoạt tướng vô cùng đẹp, khi đi thân thể mềm mại, không có mảy may sợ hãi. Đây là trường hợp mà chúng tôi đích thân nhìn thấy.

Câu hỏi thứ tư: Vì sao hiện nay rất nhiều người Ấn Độ không tin Phật pháp mà tin vào Ấn Độ Giáo và Hồi Giáo?

Đây là duyên phận. Bạn phải biết rằng bạn hiện nay tin Phật, trong đời quá khứ bạn có thể cũng đã tin Ấn Độ giáo, Hồi giáo rồi, đây là thật. Mỗi người chúng ta ở trong lục đạo không biết luân hồi bao nhiêu lần, cũng đã từng làm người trong các chủng tộc, chúng ta cũng đã từng tin các tôn giáo. Cho nên đây là duyên không đồng, nói chung là gặp duyên không như nhau.

Tiếp theo, các đồng tu Malaysia có tám câu hỏi.

Câu hỏi thứ nhất: Chúng con phát tâm y theo tư tưởng của lão Pháp Sư xây dựng thôn Di Đà ở Penang, ở Niệm Phật Đường niệm Phật tinh tấn. Xin hỏi, Niệm Phật Đường này phải nên đặt tên thế nào?

Việc đặt tên, thông thường lấy địa danh là được, có thể đại biểu cho khu vực này của các bạn, là dùng Thôn Di Đà Penang, Niệm Phật Đường Penang là được.

Câu hỏi thứ hai: Nên có bao nhiêu vị công đức chủ thì phù hợp nhất?

Công đức chủ phải nên là người bỏ tiền ra xây đạo tràng, cái này tùy duyên. Nếu bạn gặp được đại công đức chủ thì một mình họ xây dựng cho bạn là được rồi; nếu không gặp được người như vậy thì phải lập quỹ, đó là tập hợp sức mạnh của mọi người, điều này phải xem duyên, không được miễn cưỡng.

Câu hỏi thứ ba: Thành viên hội đồng phải nên có những điều kiện gì?

Thành viên hội đồng chính là quản lý đạo tràng, có người nói nhất định phải là Phật tử, nhất định đã từng thọ Tam Quy Ngũ Giới, Bồ-tát giới. Tôi không nghĩ như vậy, tôi ở Đài Loan, khoảng 30 năm trước, tôi xây dựng một Quỹ Giáo Dục Phật Đà, đăng ký với nhà nước. Chủ tịch ở đó là do tôi tìm, khóa đầu tiên là tôi tìm. Tôi tìm những người nào? Tôi tìm người tin tưởng nhân quả báo ứng, bất kể họ có tin Phật giáo hay không, nhưng họ phải tin nhân quả báo ứng. Vì sao vậy? Họ ở trong đó sẽ không làm chuyện tự tư tự lợi, họ sợ báo ứng. Người thọ Tam Quy Ngũ Giới, thọ Bồ-tát giới rồi mà còn làm việc cá nhân danh văn lợi dưỡng, tôi đã thấy rất nhiều. Cho nên phương pháp tuyển chọn của tôi là người chân thật tin tưởng nhân quả báo ứng. Trong thời đại hiện nay, người chân thật tin tưởng nhân quả báo ứng cũng không nhiều. Cho nên đây là một phương hướng đáng để chúng ta suy nghĩ, chính là người chân thật nhiệt tâm hộ trì Phật pháp, không vì danh lợi của mình mà suy nghĩ, như vậy đạo tràng này sẽ như pháp.

Câu hỏi thứ tư: Soạn quy tắc cộng tu như thế nào?

Quy tắc cộng tu, đã là Niệm Phật Đường Tịnh Độ Tông, khi chúng tôi thành lập Tịnh Tông Học Hội có một bản duyên khởi. Trong bản duyên khởi đó có nói phương pháp tu hành, có thể làm tham khảo, tài liệu này rất nhiều Tịnh Tông Học Hội đều có. Trong kinh sách chúng tôi ấn tống, có một số cũng có kèm theo, có thể tìm để làm tham khảo. Ngoài ra, mỗi khu vực không như nhau, còn có

quy định pháp luật không giống nhau, phải nên tôn trọng chế độ quốc gia, tôn trọng phong tục tập quán của địa phương, như vậy mới có thể chung sống hòa mục với mọi người.

Câu hỏi thứ năm: Thời gian niệm Phật, nghe giảng kinh phải nên phân chia như thế nào?

Nhất định lấy niệm Phật làm chính. Theo kinh nghiệm nhiều năm của chúng tôi, mỗi ngày nghe giảng kinh không thể ít hơn hai tiếng đồng hồ. Hiện nay dùng phương pháp nghe giảng kinh để xây dựng hiểu biết chung, kiến hòa đồng giải, không nghe giảng kinh thì sẽ tùy thuận phiền não tập khí của chính mình, giữa người với người sẽ rất khó chung sống. Cho nên nghe giảng kinh chính là giúp cho chúng ta hóa giải mâu thuẫn xung đột giữa đôi bên chúng ta. Đây là dùng phương pháp nghe giảng kinh, đều nghe giáo huấn của Phật, vậy tương đối tốt rồi.

Câu hỏi thứ sáu: Nghe bộ kinh nào mới tốt?

Việc này phải xem duyên phận, đừng miễn cưỡng. Đã là Tịnh Độ Tông, đương nhiên là lấy kinh điển Tịnh Độ làm chính. Ngoài ra thì là những kinh điển liên quan đến Tịnh Độ, có sự giúp đỡ đối với chúng ta. Nếu chân thật nói đến tinh tấn niệm Phật, tinh tấn niệm Phật chính là nhất môn thâm nhập, thông thường chúng tôi nói, nghe giảng Kinh Di Đà, nghe giảng Kinh Vô Lượng Thọ, đây là thích hợp nhất. Phải nghe giảng giải, nghe từng biến từng biến, nghe đi nghe lại, có chỗ tốt, có thể có chỗ ngộ.

Câu hỏi thứ bảy: Nếu niệm Phật biết trước ngày giờ vãng sanh, có thể ghi chép, quay phim để làm chứng chuyển được không? Có thể lưu thông không? Khi nào thì lưu thông?

Điều này cũng không nhất định. Thật sự biết trước ngày giờ thì có thể ghi chép, nếu có thiết bị quay phim thì có thể làm. Còn việc lưu

thông, phải xem nhân duyên, bạn đang ở Malaysia. Pháp luật quốc gia của Malaysia, đây là đất nước Hồi giáo, chúng ta biết Hồi giáo Malaysia rất nghiêm khắc, đối với hoạt động tôn giáo khác đều hạn chế rất nghiêm. Phật tử chỉ có thể hạn chế ở trong chùa chiền Phật giáo, ở nơi khác đều không thể được, điều này nhất định phải tuân thủ, bạn lưu thông có hạn chế. Đến việc khi nào lưu thông, thì phải xem thời tiết nhân duyên, điều này không thể định cho nó được, vẫn là biết linh hoạt thì tốt hơn.

Câu hỏi thứ tám: Trụ trì, hộ pháp cần có điều kiện nào?

Trụ trì nhất định phải hiểu những quy củ của đạo tràng, điều này nhất định phải đi học tập. Tịnh Tông Học Hội Malaysia rất nhiều, Niệm Phật Đường cũng rất nhiều, có thể đi xem thử, học tập nhiều, ở Kuala Lumpur có một số. Nếu đến Trung Quốc, Chùa Bách Quốc Hưng Long ở Trường Xuân là một đạo tràng niệm Phật, cũng có thể nói là đạo tràng tinh tấn niệm Phật. Nếu có thể đến nơi đó xem, tham gia Phật Thất của họ, Phật Thất của họ thông thường là mười Phật Thất liên tục với nhau, chính là 70 ngày, rất có thọ dụng. Đến nơi đó học rồi, đem phương pháp đó về Malaysia, vậy sẽ vô cùng thù thắng.

Tiếp theo là hai câu hỏi của các đồng tu ở nước Mỹ.

Câu hỏi đầu tiên: Trước khi đệ tử bị ung thư đã từng phát nguyện ăn chay trường, hiện tại vì người nhà phản đối nên chỉ ăn mười ngày trai. Xin hỏi có được không ạ?

Tốt nhất vẫn là kiên trì, vì sao vậy? Khi thân thể không tốt, có đau bệnh thì ăn chay là khoẻ mạnh nhất. Thức ăn thịt có rất nhiều virus gây bệnh, rất đáng sợ. Tôi đã xem những báo cáo, ở nước Mỹ tôi không biết rõ lắm, chúng tôi xem thấy là báo cáo ở Đài Loan. Ở Đài Loan hiện nay nuôi gà được sáu tuần thì gà đã phát triển rất lớn, thì bán sạch rồi. Trước đây nuôi gà ít nhất cũng phải nuôi nửa năm,

khoảng 10 tháng, nuôi heo thì từ nửa năm trở lên. Hiện nay, gà là sáu tuần, heo là hai tháng, bạn nói thịt đó làm sao có thể ăn? Thầy đều là thức ăn chăn nuôi, là hormon, chất hóa học, để cho chúng lớn thật nhanh. Không thể ăn, ăn rồi đều bị bệnh, thật rất đáng sợ. Hiện nay bán những thứ này, thật đúng như người xưa đã nói là mưu tài hại mạng (vì muốn có tiền mà hại mạng người), một chút tâm đạo đức cũng không có. Hiện nay bị bệnh không được vào viện, không được uống thuốc, vì sao vậy? Đồ giả quá nhiều rồi, thuốc chẳng phải thật, là giả, uống rồi không có chỗ tốt, sẽ khởi tác dụng phụ, bạn nói xem đáng sợ biết bao! Hiện nay chúng ta gặp phải sự việc này, chỉ có niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ, những ý niệm khác đều không có. Nếu thọ mạng vẫn chưa hết thì niệm Phật tự nhiên sẽ tốt, sẽ khôi phục lại khỏe mạnh; nếu thọ mạng hết rồi thì đi đến thế giới Cực Lạc, không có mấy may tham luyến, thế giới này quá đáng sợ rồi.

Câu hỏi thứ hai: Trên đường lái xe gặp động vật nhỏ chết rồi, phải nên làm thế nào mới tốt?

Việc này phải xem tình hình, nếu điều kiện giao thông tốt, trước sau đều không có xe, cả đoạn đường rất dài không có xe, bạn có thể dừng xe ở bên cạnh, chôn con vật ở gần đó, niệm Phật hồi hướng cho nó, vậy thì rất tốt. Nếu điều kiện giao thông không cho phép, trước sau đều có xe, vậy bạn chỉ ở trên xe niệm Phật hồi hướng cho nó, bạn không thể xử lý nó được. Cho nên việc này phải xem tình hình.

Tiếp theo là các câu hỏi của các đồng tu Trung Quốc.

Câu đầu tiên, chùa Cực Lạc nhận được Đại Tạng Kinh do hiệp hội tặng, đã xuất hiện kỳ tích. Đại Tạng Kinh nhiều lần phát ra ánh sáng êm dịu đẹp đẽ màu xanh, vàng, đỏ, trắng. Tượng Tây Phương Tam Thánh khắc gỗ ở Niệm Phật Đường đột nhiên ở trước Đại

Tặng Kinh phát ra dung mạo tím vàng. Có hai câu hỏi, xin hỏi đây là Đại Tạng Kinh khai thị điều gì cho đệ tử Phật?

Đúng thật là có khai thị, khai thị cho mỗi người mỗi khác, thiện căn phước đức nhân duyên của mỗi người không giống nhau. Nói chung đây là thoại tượng rất tốt.

Đệ tử đã đem cảnh tượng kỳ tích này chụp lại làm thành CD và ảnh, liệu có thể sao chép ra nhiều để cho Phật tử có duyên xem không?

Có thể. Tôi còn chưa xem thấy, hi vọng bạn gửi cho tôi xem thử.

Câu hỏi thứ hai: Đối với tổ tiên hoặc thần chủ đất, táo thần, cho đến hết thấy thần linh trong đền chùa, đều lấy lễ đầu sát đất như lễ Phật để lễ bái, xin hỏi như vậy có như pháp không?

Không như pháp, bởi vì họ không dám gánh, không phải là bạn không thể làm, mà là họ không dám nhận lấy. Chúng ta đối với việc hành lễ, cung kính là hoàn toàn bình đẳng, nhưng ở trên hình tượng thì có sai khác. Hiện nay hành lễ tôn kính nhất là hành lễ cúi sâu ba lần, hành lễ phổ biến thông thường là cúi sâu một cái, điều này có thứ bậc. Lễ tiết, tiết là có tiết độ, không được quá đáng, cũng không được bất cập. Chúng ta lễ đầu sát đất là đối với Phật, đối với Bồ-tát, đối với lão sư. Thông thường người bằng vai phải lứa cũng có thể, nhưng người bằng vai phải lứa thì đa phần đều là xá chào. Chúng ta đối quý thần là cung kính như nhau, chúng ta lễ bái một lễ là đủ rồi, thông thường là xá ba xá, giống như thông thường chúng ta đều là xá ba xá. Đối với Phật là đánh lễ ba lễ, đối với những quý thần thì đều là xá ba xá, tâm cung kính là như nhau, khác biệt ở chỗ này.

Câu hỏi thứ ba: Trước đây đệ tử làm Phật sự một thời gian dài, hiện nay không đi nữa, thân thể bắt đầu có bệnh, thường xuyên mất ngủ cả đêm, hơn nữa mắt vừa mở ra thì nhìn thấy những thứ

trong hư không pháp giới. Hiện nay tụng kinh, đập đầu cũng không khởi được tác dụng, xin hỏi làm thế nào mới tốt?

Nhìn thấy những thứ trong hư không pháp giới, chắc là nhìn thấy một loại linh quý, bạn tụng kinh, đập đầu cũng không khởi tác dụng. Tụng kinh, đập đầu là hình thức, chân thật khởi tác dụng là phát nguyện sám hối. Bạn làm Phật sự một thời gian dài, nếu không phải là tâm chân thành vì vong linh mà cầu phước hồi hướng thì bạn chỉ là đến lấy cúng dường của trai chủ, có khác gì mua bán đâu, những quý thần này sẽ không tha thứ cho bạn. Đây chính là trong cửa Phật thường nói, “trước cửa địa ngục Tăng Đạo nhiều”, đạo lý là ở chỗ này, điều này chúng ta không thể không biết. Siêu độ cho người chết thì nhất định không đem chuyện kinh doanh ra để làm, một Phật sự hết bao nhiêu tiền, đâu có loại đạo lý này! Đây là tâm từ bi, bạn gặp được rồi thì phải nên y theo như vậy mà làm, tiền họ vãng sanh. Nếu tội nghiệp của họ nặng, bị đọa ở trong ác đạo thì giảm nhẹ đau khổ của họ, nhất định phải dùng tâm chân thành từ bi mà làm. Cho đến sau khi làm xong việc, sự cúng dường của trai chủ cũng nhất định không được tính toán, nếu tính toán, đó chính là kinh doanh buôn bán. Kinh doanh buôn bán là buôn bán Như Lai, bạn đem Phật pháp để làm thương nghiệp, dùng hình thức mua bán để làm, tội nghiệp này rất nặng, cho nên bạn tụng kinh lễ bái đều không có hiệu quả. Phải sám hối, chỉ có sám hối phát nguyện sau này không tái phạm nữa, thành tâm thành ý niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ, như vậy mới tốt.

Câu hỏi thứ tư: Có một lần đệ tử đang trợ niệm cho người vãng sanh thì một cư sĩ khác mời một Đại đức Mật Tông đến thả cát kim cang trên đầu người vãng sanh. Do đó đệ tử chỉ có cách rời khỏi, xin hỏi có như pháp không? Xin hỏi Cát kim cang chân thật có thể siêu độ lục đạo không?

Cát kim cang giống như nước Đại Bi vậy, người chân thật có đạo hạnh, người có tu hành thì được họ gia trì, cái đó mới có tác dụng. Nếu không phải thật là công lực gia trì của họ ở trong đó thì hiệu quả

không lớn. Nếu người niệm mà hữu khẩu vô tâm thì cũng không có chút tác dụng, phải biết điều này. Lời của tổ tiên xưa giáo huấn chúng ta vẫn là chính xác, “*hành hữu bất đắc, phản cầu chư kỳ*”(làm mà không thành thì hãy xét lại chính mình), đừng nương vào sức mạnh bên ngoài, sức mạnh bên ngoài phần nhiều đều không thể nương vào, nương vào sức mạnh của chính mình là đáng tin nhất, chính mình có tín tâm kiên định. Giống như người bị ung thư ở Sán Đầu vậy, là vô cùng nghiêm trọng, tín tâm của ông có thể làm tiêu ung thư, thật là không dễ. Hiện nay ông vẫn còn hai bức hình lưu lại làm kỷ niệm, thường hay cho mọi người xem, một bức là tấm phim chụp ở bệnh viện, một bức là chính ông dùng ý niệm để hóa giải, chụp xong tấm thứ hai thì bệnh không còn nữa. Cho nên phải tin tưởng vào chính mình, tin tưởng vào người khác thì sai rồi. Nếu ông tin vào bác sĩ giải phẫu thì tính mạng của ông không giữ nổi, là ông dùng ý niệm của mình để chuyển trở lại. Dùng sám hối, sám hối phát nguyện có thể chuyển trở lại.

Câu hỏi thứ năm: Con nghe nói niệm Văn-thù Bồ-tát tâm chú năm trăm ngàn biến thì có thể khai mở trí huệ, sự sự như ý, như Văn-thù-sư-lợi Bồ-tát không khác. Xin hỏi thường niệm A Di Đà Phật có thể cầu được trí huệ như vậy không?

Vấn đề này, bạn có thể niệm thử xem sao. Bài chú này rất đơn giản, bạn niệm năm trăm ngàn biến có lẽ cũng không cần thời gian rất dài. Bạn thử xem sao, sau khi niệm rồi thấy trí huệ có khai hay không? Có người sẽ khai trí huệ, nhưng có lẽ bạn sẽ không khai trí huệ, là nguyên nhân gì? “*Thành tác linh*” (có lòng thành thì ắt sẽ có linh ứng), bạn không có chữ “*thành*” đó. Vì sao tôi nói bạn không có? Hiện nay bạn hỏi tôi thì bạn không thành, bạn có hoài nghi. Nếu bạn thành tâm thì bạn sẽ không hỏi tôi, cho nên tôi biết tâm của bạn không thành, cũng đoán được bạn sẽ không khai trí huệ. Bạn không tin tưởng thì bạn cứ thử xem sao, bạn niệm năm trăm ngàn biến, đảm bảo không khai trí huệ.

Phàm việc gì cũng có lý của nó, bạn phải rõ lý thì mới đúng. Phật nói với chúng ta, làm thế nào để khai trí huệ, Phật trong Kinh Hoa Nghiêm thường nói: “*Hết thấy chúng sanh đều có trí huệ đức tướng của Như Lai*”, ai nấy đều có. Hiện nay trí huệ chạy đi đâu rồi? Trí huệ bị phiền não, chính là bị vọng tưởng phân biệt chấp trước làm chướng ngại rồi. Phật dạy chúng ta làm thế nào để khai trí huệ? Bạn buông xuống vọng tưởng phân biệt chấp trước thì chướng ngại không còn nữa, đã khai trí huệ rồi. Nếu bạn có thể buông xuống chấp trước, chấp trước là cái đầu tiên, là nghiêm trọng nhất, bạn đã khai được một phần ba trí huệ rồi, trí huệ của bạn bằng với A-la-hán; lại buông xuống phân biệt, bạn liền giống như trí huệ của Văn-thù Bồ-tát; nếu bạn lại buông xuống khởi tâm động niệm thì bạn đắc được trí huệ như Phật, bình đẳng với hết thấy trí huệ của chư Phật. Cách này có đạo lý, trí huệ bình đẳng, năng lực cũng bình đẳng, ngày nay chúng ta nói là tài năng, vô lượng vô biên tài năng bình đẳng, phước báo cũng bình đẳng, tướng hảo là phước báo, phước báo cũng bình đẳng.

Hiện nay biến thành không bình đẳng, chính là chướng ngại của mỗi người có nặng nhẹ không như nhau, có dày mỏng không như nhau, khi chướng ngại mất hết thì hoàn toàn tương đồng. Cho nên giáo lý Đại Thừa thường nói là “Phật Phật đạo đồng”, hoàn toàn tương đồng, đó chính là do toàn bộ chướng ngại của các Ngài không còn nữa, đều là tánh đức từ trong tự tánh lưu lộ, đó là viên mãn, là hoàn toàn tương đồng.

Câu hỏi thứ sáu: Truyền hình vệ tinh Hoa Tạng Đài Loan phát đồng thời cả tụng Kinh Vô Lượng Thọ và Kinh Địa Tạng, nhưng đạo tràng chúng con là lấy một bản Kinh Vô Lượng Thọ và Kinh A Di Đà, một câu Phật hiệu niệm đến cùng, mọi người đều rất lo lắng đây có phải là xen tạp không?

Ở đạo tràng của các bạn đồng thời tu Kinh Vô Lượng Thọ, Kinh A Di Đà là như nhau, công đức như nhau, có thể đồng hồi hướng cùng thời gian với họ, đồng thời với họ, điều này rất tốt, không nhất định

đổi thành Kinh Địa Tạng. Phát đồng thời tụng Kinh Vô Lượng Thọ và Kinh Địa Tạng là đạo tràng thông thường không tụng kinh. Nếu đạo tràng có khóa tụng bình thường thì dùng khóa tụng của chính mình hồi hướng là được rồi, không nhất định phải thay đổi.

Câu hỏi thứ bảy: Niệm chú vãng sanh, chú Đại Bi liệu có thể siêu độ cho thai nhi bị phá thai không ạ?

Niệm thì tốt hơn là không niệm. Thai nhi bị phá thai, nó đến đầu thai làm con của bạn là có duyên với bạn. Bạn phá thai chính là giết chết nó rồi, nếu nó đến để báo ân mà bạn giết chết nó thì từ ân sẽ biến thành hận thù. Nếu nó đến báo thù mà bạn giết chết nó thì thù hận lại tăng thêm thù hận, rất phiền phức. Nếu nó đến đòi nợ, trả nợ, bạn giết chết nó thì đều biến thành hận thù. Cho nên việc này thấy đều không được làm, nhất định không được, hậu quả không thể tưởng tượng nổi. Niệm chú vãng sanh, chú Đại Bi, thường xuyên hồi hướng cho nó, có thể hóa giải oán hận của nó. Chính mình phải sám hối, không biết quả báo này, không biết có quả báo mới làm ra loại sự việc không như pháp này, phải hồi hướng.

Câu hỏi thứ tám: Lão Pháp sư nói vào thời khóa mà tâm không thanh tịnh hoặc có vọng tưởng, hồi hướng trang nghiêm Tịnh Độ là gạt Phật, vậy thì hồi hướng Tây Phương Tịnh Độ hay tiêu trừ phiền não thì có tính là gạt Phật không?

Bạn không cần hỏi tôi, phải hỏi bản thân bạn, tự bạn thử nghĩ xem có phải là gạt Phật không thì rõ ràng rồi. Điều quan trọng nhất, không phải là nói đối với Phật Bồ-tát, chúng ta đối với hết thầy người đều không nên dùng tâm trạng lừa gạt, đều phải dùng tâm trạng vô cùng thành khẩn để làm người. Bạn chưa gặp Phật Bồ-tát, hiện tại cúng Phật Bồ-tát là cúng tượng đắp từ bùn đất. Tôi thường nói đối với tượng Phật đắp từ bùn đất mà bạn còn nhẫn tâm lừa gạt Ngài thì quá đáng rồi! Phật thật ở đó mà bạn lừa Ngài thì còn có thể tha thứ, tượng

từ bùn đất, bạn còn dùng tâm trạng lừa gạt đối với Ngài thì đây là điều không được, rất không được. Cho nên chúng ta nhất định phải sám hối, phải sửa lỗi.

Bạn nói phiền não tập khí nặng, tâm không thành tịnh, công khóa của bạn nên ngắn gọn một chút, thời gian ngắn thì cầu thanh tịnh dễ hơn. Ngắn nhất, tôi đã dạy người ta niệm theo mười câu Phật hiệu, mười câu Phật hiệu A Di Đà Phật, A Di Đà Phật, A Di Đà Phật... tiếp nối nhau. Trong mười niệm này tâm rất dễ thanh tịnh, bởi vì mười câu Phật hiệu chỉ cần một, hai phút; thời gian quá lâu thì vọng niệm sẽ khởi lên. Nói chung cứ từ từ mà học, không cần vội vàng. Học mười câu Phật hiệu, ta có thể lại dùng ba lần mười câu Phật hiệu, năm lần mười câu Phật hiệu, mười lần mười câu Phật hiệu, dần dần tăng lên, sẽ có thể sửa đổi lại tập khí của chính mình. Đừng gấp gáp, nhất định vô cùng nghiêm túc mà học, chân thật có phương hướng này, có mục tiêu này thì nhất định sẽ có lợi ích đối với sự tu học của chính mình.

Câu hỏi thứ chín: Xin hỏi sau khi tụng kinh hồi hướng cho oan gia trái chủ, lại y theo đĩa CD của lão Pháp sư giảng để làm Tam Quy Y cho họ có được không?

Có thể được. Nói thật ra, làm tam quy y cho những oan gia trái chủ này, chính mình làm Tam Quy Y cho họ là được rồi. Thông thường vì họ mà làm Tam Quy, lời nguyện chính là lời chuyên dùng thông thường, “*Quy y Phật bất đọa địa ngục, Quy y Pháp bất đọa ngã quý, Quy y Tăng bất đọa bàng sanh*”, như vậy mà niệm. Sau khi truyền Tam Quy cho họ rồi, nhất định phải niệm Phật hồi hướng cho họ, khuyên họ cầu sanh Tịnh Độ, lục đạo tam đồ rất khổ, không đáng để lưu luyến.

Câu hỏi thứ mười: Trong Tứ Nhiếp pháp, bố thí là tặng quà, nhưng giữa bạn bè học Phật với nhau, thường xuyên tặng quà liệu có ảnh hưởng đến tâm thanh tịnh không?

Tứ Nhiếp pháp là để tiếp dẫn mọi người, là tiếp dẫn chúng sanh. Đối với đồng tham đạo hữu thường xuyên tu hành với chúng ta, đương nhiên bình thường cũng cần có những lễ tiết qua lại, bởi vì tiếp xúc với mọi người. Nhưng không được làm trở ngại đến tâm thanh tịnh, trở ngại tâm thanh tịnh là có tâm tham, khi bạn tặng món quà này, họ khởi lên tâm tham, không tặng quà thì họ sinh tâm sân khuể, vậy họ vẫn phải tu hành thật tốt. Cho nên, Tứ Nhiếp pháp là phương thức tiếp dẫn chúng sanh, đây là ở trong cửa Phật, hiện nay nói là cách quan hệ, giao tế với công chúng, là tiếp xúc khiến cho người ta sanh tâm hoan hỉ. Sau cùng bạn phải có phương tiện thiện xảo, giúp đỡ họ vào cửa Phật, đây là mục đích. Nếu nói không thể dẫn dắt họ vào cửa Phật, vậy thì sai rồi, đều là giúp họ vào cửa Phật.

Câu hỏi thứ mười một: Tâm đắc học Phật của con là học Phật không gì khác, chính là biến đổi khí chất, trừ tập khí, nâng cao linh tánh, chính mình trong xử sự đãi người tiếp vật giữ được đạo nghĩa, từ đó mà đạt được “thiên nhân hợp nhất”. Xin hỏi như vậy có đúng không?

Không thể nói không đúng, đã là rất khó có được rồi. Ít nhất loại học Phật này của bạn ở trong Ngũ Thừa Phật pháp là pháp Nhân Thiên, đây là đạt được mục tiêu giai đoạn thứ nhất rồi. Sau đó lại hướng thượng nâng lên đến Thanh Văn, nâng lên đến Bồ-tát, nâng lên đến Phật. Đây là giai đoạn đầu, là rất khó có được, rất không dễ.

Câu hỏi thứ mười hai: Con thường hễ động niệm thì liền phân biệt chấp trước, do con đã thuộc kinh văn Kinh Vô Lượng Thọ nên nhanh chóng có thể dùng giáo huấn trong kinh văn để hàng phục, nhưng chỉ trong thời gian thoáng qua một sát-na. Xin hỏi như vậy có thể vãng sanh không?

Một sát-na đã rất khó được, giống như tia sét vậy, giống như khi bầu trời u ám, đang chìm trong đêm dài, có thể có một sát-na tia sét

thì rất khó được, chính là loé sáng một lần. Hi vọng lần có được một sát-na này có thể nhiều hơn một chút, có thể có thường xuyên. Sau đó lại tiến một bước giữ gìn, hi vọng một sát-na có thể biến thành mười sát-na, mười sát-na có thể biến thành hai mươi sát-na, thời gian dần dần kéo dài, công phu này liền đắc lực. Đây đều là hiện tượng rất tốt.

Vãng sanh không phải là nguyên nhân này, vãng sanh nhất định phải nhớ, trong kinh nói với chúng ta “Tín Nguyện Hạnh”, ba điều kiện này phải đầy đủ. Phải làm tốt ba điều này, bởi vì thế giới Tây Phương Cực Lạc, các vị đều biết, “*chư thượng thiện nhân câu hội nhất xứ*” (các bậc thượng thiện tụ họp một chỗ). Nếu chúng ta tâm hạnh bất thiện thì Tín Nguyện Hạnh không đầy đủ, chắc chắn sẽ không đầy đủ. Người tín nguyện hạnh đầy đủ, khẳng định tâm hạnh đều thiện lương, cho nên nhất định có thể được sanh. Chúng ta thường xuyên còn có ác niệm, thường xuyên còn có hành vi ác, vậy thì hoàn toàn không tương ứng với Tín Nguyện Hạnh, điều này nhất định phải hiểu.

Câu hỏi thứ mười ba: Hiện nay đạo tràng càng ngày càng lớn, nhân viên càng ngày càng phức tạp, con học tập “tam bất quản”, mỗi ngày niệm Phật, nghe kinh không gián đoạn, làm như vậy có phải là ích kỷ không?

Vấn đề này bạn hỏi không rõ ràng, đạo tràng lớn, người đến nhiều, đến phức tạp, bạn ở đạo tràng này có đảm nhận việc điều hành không? Nếu đảm nhận việc điều hành mà bạn muốn “tam bất quản” thì bạn đã có tội rồi, vì sao vậy? Bạn có công việc. Nếu bạn không đảm nhiệm việc điều hành thì bạn không cần quản, nếu bạn quản thì là quản việc thừa. Cho nên chỗ này phải hỏi, bạn ở đạo tràng này là người điều hành hay là thanh chúng, thanh chúng thì không quản việc, tu hành cho tốt, những người điều hành là hộ trì thanh chúng. Người hộ trì không muốn quản việc thì không được, không quản việc thì đạo tràng sẽ loạn mất.

Câu hỏi thứ mười bốn: Khi Tam Quy tập thể, có thể trong tâm mặc niệm, tự quy y Tăng, đương nguyện chúng sanh, tự tịnh kỳ ý, lão thật niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ hay không?

Điều này không cần phải khi Tam Quy tập thể, Tam Quy tập thể thì có nghi thức của nó, bạn mặc niệm như vậy là đã phá hoại nghi thức rồi. Cách niệm này, trong khóa tụng sớm tối của chính bạn thì có thể quán tưởng như vậy, vậy thì được. Không được ở trong tập thể, nhất định phải giữ quy củ. Nếu mỗi người trong tập thể đều nghĩ việc cá nhân của họ thì từ trường sẽ bị loạn mất.

Câu hỏi thứ mười lăm: Mẹ con mỗi ngày niệm Phật ba giờ đồng hồ, được khoảng nửa năm rồi, thân thể mỗi ngày một tốt hơn. Nhưng gần đây lại nói oan gia trái chủ nói mẹ sắp thành Phật rồi, lời nói và hành động càng ngày càng khác thường, hiện nay thỉnh thoảng còn đánh người, không để cho chúng con tụng kinh, xin Pháp sư hãy cứu lấy mẹ con.

Theo như lời của bạn nói thì đúng thật là không bình thường. Người bình thường phải nên càng ngày càng thanh tịnh, càng ngày càng từ bi, càng ngày càng nhu hòa, càng ngày càng hoan hỷ nghe kinh nghe pháp thì mới là bình thường. Đây là khác thường. Oan gia trái chủ nói bà ấy sắp thành Phật rồi, lời nói này là lời lừa gạt bà ấy. Phải biết điều này. Nếu oan gia trái chủ chân thật nói bà ấy sắp thành Phật rồi thì oan gia trái chủ sẽ tôn kính bà ấy, sẽ hướng về bà ấy mà học tập. Giống như khi xưa chúng ta ở Cư sĩ Lâm Singapore, khi lão Lâm trưởng vãng sanh, oan gia trái chủ tìm đến rất nhiều. Nói với chúng tôi rằng Lâm trưởng đã vãng sanh thế giới Cực Lạc, họ nhìn thấy rất hoan hỷ, họ không tìm đến làm phiền nữa. Họ có yêu cầu cư sĩ lâm truyền Tam Quy cho họ, cho họ đến nghe giảng kinh. Bạn xem như vậy thì là rất bình thường, oan gia trái chủ này bình thường. Cho nên chúng tôi đã làm Tam Quy cho họ, mời họ đến giảng đường nghe giảng kinh. Họ nói ánh sáng trong giảng đường quá mạnh, những linh quỷ như họ không chịu nổi, con người chúng ta không nhìn thấy

nhưng họ nhìn thấy. Sau cùng thương lượng là ở trai đường dùng ti-vi phát Kinh Địa Tạng, họ yêu cầu nghe giảng Kinh Địa Tạng. Phát được một, hai tháng thì họ rời khỏi. Đúng thật là có một số ít thật sự vãng sanh, cũng có sanh lên trời, cũng có chuyển đến cõi lành. Cho nên đây là việc tốt.

Trạng thái mẹ của bạn như vậy, bạn phải cầu sám hối cho bà ấy, hiện nay bà ấy đã bị oan gia trái chủ khống chế rồi, bản thân bà ấy không làm chủ được. Nhất định phải thương lượng với oan gia trái chủ, oan oan tương báo, đời đời kiếp kiếp hai bên đều thống khổ, mọi người nên hiểu đạo lý này. Bạn hoặc là niệm Phật tụng kinh, chuyên vì họ mà niệm, niệm một triệu tiếng Phật hiệu, niệm ba triệu tiếng Phật hiệu hồi hướng cho họ. Hoặc là tụng 100 bộ Kinh Địa Tạng, tụng 100 bộ Kinh Vô Lượng Thọ, đàm phán điều kiện. Có khi họ tiếp nhận, bạn tụng xong rồi thì họ sẽ đi. Đây là người nhà phải giúp bà ấy, xin họ đừng quấy nhiễu mẹ của bạn tu hành nữa.

Câu hỏi thứ mười sáu: Xin hỏi chúng xuất gia về ở trong nhà thì có như pháp không?

Không như pháp. Nếu mỗi người trong chúng xuất gia đều thường về nhà thì quy củ của nhà chùa bị phá hoại rồi. Bạn đã bước vào cửa Phật rồi thì phải giữ quy củ nhà Phật. Bạn xem thử trong giới luật của Phật xem có nói với bạn là chúng xuất gia có thể thường xuyên về nhà ở không? Không có điều này. Vì sao vậy? Về nhà thì dễ bị ô nhiễm ở nhà, ít nhất cũng bị ô nhiễm của tình thân, phải biết điều này, phiền não tập khí của bạn chưa đoạn hết, cho nên nhất định phải nương theo chúng.

Câu hỏi thứ mười bảy: Khi lần tràng hạt tính số niệm Phật có thể lần đầu Phật của tràng hạt không?

Đầu Phật chính là hạt này, có thể được. Nhưng có một số đầu Phật trong đó có tượng Phật, có tượng Phật thì không được, có tượng

Phật thì sờ vào không cung kính, không có tượng Phật thì được; có tượng Phật thì phải chuyên qua. Đây là tâm cung kính đối với tượng Phật, không có ý nghĩa phân biệt.

Tiếp theo là các câu hỏi của các đồng tu trên internet.

Câu hỏi thứ nhất, có sáu đề mục nhỏ liên quan đến việc niệm Phật. Chúng con niệm Phật đã được một khoảng thời gian rồi, hễ nhắm mắt niệm Phật thì nhìn thấy không phải là tượng Phật mà là nhìn thấy chữ “A Di Đà Phật” hoặc “Nam-mô A Di Đà Phật”, vậy có như pháp không?

Đừng chấp trước thì là hiện tượng tốt, chấp trước thì sai rồi, không nên chấp trước, hết thấy tùy theo nó mà đi. Trong kinh Bát-nhã có nói: “*Phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng*” (hễ có tướng đều là không thật), vậy thì rất tốt, đây đều là cảnh giới tốt. Khi niệm Phật nhìn thấy tượng Phật, nhìn thấy chữ danh hiệu Phật đều là hiện tượng tốt. Hễ chấp trước thì dễ bị ma dựa, thế nào gọi là bị ma dựa? Là dẫn khởi ý niệm của bạn, ý niệm chấp trước, đây là sai lầm. Phật dạy bạn phá chấp trước, phá phân biệt, bạn lại dẫn khởi ra phân biệt chấp trước thì sai rồi. Vì thế đừng nên chấp trước là được.

Bình thường khi con không nhắm mắt, hễ niệm hay nghĩ đến A Di Đà Phật thì chữ “Nam-mô A Di Đà Phật” giống như ánh đèn neon cứ lần lượt xuất hiện, như vậy có như pháp không ạ?

Câu này giống như câu phía trước, đây là một loại cảm ứng, tuyệt đối không được chấp trước, cũng không được nói với người, sau này hiện tượng này sẽ dần dần không còn nữa. Nếu chấp trước, thường xuyên xảy ra thì tuyệt đối không phải là hiện tượng tốt. Người niệm Phật không phải là không có cảm ứng, cảm ứng là ngẫu nhiên một lần nào đó, đó là Phật Bồ-tát gia trì chúng ta, giúp tăng tín tâm cho chúng ta. Nếu thường xuyên có những hiện tượng này thì đó chính là ma

biến hiện ra, chính mình phải vô cùng dè chừng cẩn thận. Khi nhìn thấy thì hoan hỉ, mấy ngày không nhìn thấy thì nhăn nhó buồn rầu, sao mình lại không được nữa, Phật không quan tâm đến mình nữa, ngày ngày đang khởi vọng tưởng, ngày ngày đang phân biệt chấp trước, đó là sai lầm vô cùng lớn! Bạn hoàn toàn bị lừa rồi. Loại tình hình này, trong Kinh Lăng-nghiêm, Phật đã nói với chúng ta, căn bản là không để ý đến nó, hiện ra cũng tốt, không hiện cũng tốt, căn bản không để ý đến nó thì không sao cả. Sau này hiện tượng này sẽ khôi phục lại bình thường, không được chấp trước.

Trong khi niệm Phật, thỉnh thoảng con đối trước ảnh Phật khởi tâm không tôn kính hình vẽ, con phải nên giải quyết như thế nào?

Cũng đều là đừng để ý đến nó, bởi vì việc không tôn trọng hình ảnh là phiền não nghiệp chướng của mình khởi hiện hành, không để ý là được; hễ để ý thì sẽ phá hoại công phu của bạn, tâm thanh tịnh không còn nữa. Phải biết mục đích rốt ráo sau cùng của niệm Phật là nhất tâm bất loạn, trong Kinh Di Đà nói rất rõ ràng, chúng ta chính là cầu nhất tâm bất loạn. Nhất tâm bất loạn chính là niệm Phật tam-muội, công phu sâu nhất gọi là là “lý nhất tâm bất loạn”, sau đó là “sự nhất tâm bất loạn”, cạn nhất là “công phu thành phiền”. Công phu thành phiền là chỗ cạn của sự nhất tâm bất loạn, khi đạt được công phu này thì nhất định vãng sanh. Công phu thành phiền sẽ sinh vào cõi Phạm Thánh Đồng Cư, sự nhất tâm bất loạn sẽ sinh vào cõi Phương Tiện Hữu Dư, Lý nhất tâm bất loạn sinh đến cõi Thật Báo Trang Nghiêm. Nhất định phải nhớ, mục đích niệm Phật của chúng ta là nhất tâm bất loạn, không phải là cầu thấy Phật. “*Hiện tiền tương lai, nhất định thấy Phật*”, đều là cảm ứng, cảm ứng không phải là thường xuyên có, thường xuyên có thì không được, chỉ ngẫu nhiên có một lần nào đó mà thôi.

Chúng tôi xem thấy ở trong sách sử, trong Tổ Sư Truyện Ký, Huệ Viễn Đại Sư là Tổ sư đầu tiên của Tịnh Độ Tông, trong cả đời Ngài có ba lần nhìn thấy thế giới Cực Lạc. Lần sau cùng là lúc Ngài vãng

sanh, cảnh giới của Ngài lại hiện tiền. Ngài mới nói với mọi người, cả đời Ngài thấy ba lần, từ trước tới nay chưa từng nói với người khác. Có thể thấy được Ngài không chấp trước, không nói qua. Sau cùng, khi vãng sanh thì Ngài lại gặp được, Ngài mới nói với mọi người, Ngài nhìn thấy thế giới Cực Lạc, nhìn thấy A Di Đà Phật, hơn nữa còn nhìn thấy những người trước đây ở trong Liên Xã đã vãng sanh, cùng với A Di Đà Phật đến tiếp dẫn Ngài. Đây đều là ví dụ rất tốt dạy dỗ chúng ta, chính là thấy như không thấy, căn bản không để ở trong tâm, cảnh giới tốt thì tuyệt chẳng chướng ngại đến nhất tâm bất loạn của bạn.

Nếu bạn sinh tâm hoan hỷ, tâm của bạn động rồi thì nhất tâm của bạn bị phá hoại; nếu lại thường hay nói với người khác, thể hiện công phu của tôi rất tốt, các vị đều chưa được gặp, tôi gặp được rồi, vậy thì càng tệ hơn, vậy thì hoàn toàn phá hoại mất rồi. Nếu chưa gặp được, ngày ngày cứ ở đó thờ dài, sao Phật không để cho con nhìn thấy một lần, đây đều là phá hoại công phu rồi. Dạy bạn thật thà niệm Phật tu nhất tâm bất loạn, vì sao bạn lại niệm Phật cứ luôn muốn thấy Phật? Điều này đều không nên có, đây là vọng niệm, đều là thuộc về vọng tưởng, đây là tập khí.

Khi con niệm Phật thì thuận theo hơi thở, khi thở ra thì niệm “A Di”, khi hít vào thì niệm “Đà Phật”. Con cảm thấy đem “A Di Đà Phật” chia thành hai đoạn, không thể mạch lạc. Xin hỏi phương pháp tu học này có vấn đề không ạ?

Đúng vậy, rất nhiều người đều có cảnh giới của bạn, nhưng bạn đừng để ý đến nó, bạn cứ thật thà niệm Phật, thật thà niệm thì sẽ có hiệu quả.

Thuần âm vô niệm xứ, có phải là thuộc về đường chánh của tu hành không?

Bạn đừng để ý đó có phải là đường chánh tu hành hay không, vẫn là y theo phương pháp của Tịnh Tông, dùng phương pháp của Tịnh Tông thì thật thà niệm là đáng tin nhất. Những phương pháp này không phải là phương pháp phổ thông, chỉ đặc biệt thích hợp với người có duyên phận, không phải là phương pháp mà người bình thường có thể đạt được lợi ích.

Thuần âm vô niệm, tùy duyên thường hay hiện ra, nhưng thời gian rất ngắn, giống như tia sét loé lên vậy. Xin hỏi làm sao để nó luôn ở trước mặt.

Bạn có tâm mong muốn nó thường hiện tiền thì nó sẽ không thường hiện tiền. Vì sao vậy? Đây là khi vô tâm. Đây là tình trạng gì? Khi trong tâm chúng ta chân thật buông xuống vọng niệm thì cảnh giới này hiện tiền. Nhưng cảnh giới này rất ngắn, giống như tia sét vậy, sau đó ý niệm lại khởi lên. Đây có phải là cảnh giới tốt không? Nói thật ra, sau khi buông xuống là vô minh, khi tâm có ý niệm là vọng tưởng, khi không có ý niệm là vô minh, đều là sai lầm. Phật dạy chúng ta niệm Phật, khi niệm Phật thì không có ý niệm gì cả, các Ngài không có vọng tưởng, nhưng có một câu A Di Đà Phật, các Ngài lại không phải là vô minh, việc này rất tốt, phương pháp này rất hay. Đến tương lai khi chân thật một câu A Di Đà Phật cũng không có nữa, bạn có thể nhìn thấy tướng Đại Quang Minh, đó chính là thật, đó chính là phá vô minh. Phá vô minh thì thấy pháp tánh, vọng tưởng không kiến tánh, vô minh cũng không kiến tánh, phải biết điều này.

Bạn xem thiên định thế gian, chúng ta nói Tứ Thiên Bát Định, vì sao Tứ Thiên Bát Định không được tính là Tam-muội? Nó là xả thọ, nó không phá vô minh. Ý niệm gì cũng không có, tâm địa rất thanh tịnh, nhưng cái gì cũng không biết. Tâm Thanh Tịnh giống như một tấm gương vậy, phải soi chiếu cảnh giới bên ngoài, trong Tâm Kinh có nói: “*Chiếu kiến ngũ uẩn giai không*” (soi thấy năm uẩn đều là không), bạn có chiếu kiến không? Bạn không chiếu kiến, vậy thì không được, không chiếu kiến là ở trong vô minh. Chiếu kiến mới là

Bát-nhã phóng quang, trí huệ hiện tiền. Nhất định phải hiểu đạo lý này, là những cảnh giới này.

Câu hỏi thứ hai: Con ngồi thiền được hơn mười năm rồi, hiện nay nhắm mắt ngồi thiền nhập định, niệm kệ thì ý niệm thân tâm quay về không, ý niệm thân tâm toàn là không, vật vô hình hiển hiện trên trán, vật vô hình và thể giới vũ trụ hợp thành một thể, hết thấy vô tướng vô niệm vô phân biệt. Không cử động, cái gì cũng không nghĩ tới, phải mất một lúc mới có thể định thân lại và khôi phục cảm giác. Trong cảnh giới đó thì không nhìn thấy gì cả, cũng không có ánh sáng. Xin hỏi bước tiếp theo phải nên tu thế nào?

Tốt nhất là bạn hãy thấy đều buông xuống, thật thà niệm Phật. Đây không phải là cảnh giới tốt, vẫn là phải quay về thật thà niệm Phật. Bạn có nền tảng như vậy thì khi niệm Phật, tôi tin tưởng nhất định sẽ có cảnh giới tốt xuất hiện. Nhưng cảnh giới xuất hiện cũng không được chấp trước, cũng đừng nghĩ đến nó, càng không nên đi tuyên truyền, vậy thì sai rồi, cứ thật thà niệm Phật là được.

Câu hỏi thứ ba: Trong Kinh Vô Lượng Thọ nói: “chúng sanh ở Tây Phương Tịnh Độ tướng mạo không khác biệt”. Vì sao chúng sanh ở cõi Đồng Cư cảm thấy thân nhỏ của “ứng hóa thân Phật”, ở cõi Thật Báo thì cảm thấy thân lớn của Báo Thân Phật?

Thân lớn hay thân nhỏ, tự bạn đã nói ra đáp án ở trong đó rồi, là cảm thấy. Trên thực tế có hay không? Trên thực tế là không có. Tâm lượng của bạn lớn thì bạn sẽ gặp được Phật lớn, tâm lượng của bạn nhỏ thì bạn sẽ gặp được Phật nhỏ. Đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, vị Phật mà mỗi người thấy được chân thật là không như nhau. Phật không có lớn nhỏ, Phật cũng không có hình tướng. Hình tướng từ đâu mà có vậy? “Duy tâm sở hiện, duy thức sở biến” (do tâm mà hiện, do thức mà biến). Bạn nhất định phải hiểu nguyên lý này, sau khi hiểu được nguyên lý này rồi thì lớn cũng tốt, nhỏ cũng tốt, bạn sẽ thấy đều

không chấp trước nữa, tâm thanh tịnh của bạn hiện tiền. Còn có phân biệt, còn có chấp trước, nói lời thật là ở Tịnh Độ tu hành tiến bộ rất chậm; không có phân biệt, không có chấp trước thì tiến bộ rất nhanh, nâng cao rất nhanh.

Câu hỏi thứ tư: “Tướng có thể không, sự có lý không”, xin hỏi chữ “không” đều nghĩa là “không tịch” phải không? Và nên lý giải “sự có lý không” như thế nào?

Vấn đề này khi giảng kinh chúng tôi đã giảng rất nhiều, nếu nói rõ ràng cho bạn thì phải mất thời gian tương đối dài. Những việc này không những trong kinh Phật, ba nghìn năm trước Phật giảng rất thấu triệt, mà nhà khoa học hiện nay cũng đã phát hiện ra rồi, cho nên chúng ta không thể không bội phục Ngài. “Tướng có thể không, sự có lý không”, nhà khoa học đã phát hiện ra rồi. Phát hiện gì vậy? Vật chất là tướng, vật chất từ đâu tới? Từ trong không sanh ra có. Cái có thể sinh ra vật chất là không, điều này được họ nhìn thấy rồi. Nhưng hiện tượng được sinh ra này, thời gian tồn tại của hiện tượng là vô cùng ngắn tạm, có lẽ tính khoảng một phần vạn giây, cách tính như thế, nhanh hơn tia sét, vừa xảy ra thì lập tức không còn nữa. Chúng ta nhìn thấy tướng phần gì? Lời nhà khoa học nói rất có đạo lý, gọi là tướng tương tự tương tục, tướng trước tương tự với tướng sau, tuyệt đối không như nhau, khác biệt rất nhỏ. Tướng mà chúng ta nhìn thấy ở đây là tướng tương tự tương tục, đúng thật là không tồn tại, sanh diệt trong sát-na. Cho nên nói với bạn là có “tướng”, còn “thể”, “thể” chính là tánh, không có tự tánh; “sự có lý không”, “sự” cũng là sự tướng, với ý nghĩa phía trước là như nhau, “lý”, lý thể thì không có.

Bạn hiểu rõ đạo lý này thì bạn có thể buông xuống được vạn sự vạn vật ở trước mắt, bạn sẽ không chấp trước chúng nữa, sẽ không khởi vọng tưởng, không chiếm đoạt nữa. Vì sao vậy? Chiếm không được, bao gồm thân thể, thân thể cũng là giả, cũng là tương tự tương tục, ta của một niệm trước với ta của một niệm sau không phải là một ta. Chúng ta đến nơi này, cái ta khi bước vào giảng đường và cái ta

khi rời khỏi giảng đường không phải là một ta, không biết đã thay đổi bao nhiêu rồi. Việc này tôi có thể nghiệm, khi tôi còn trẻ thích nhiếp ảnh, tôi đi đây đi đó mấy chục năm, rất thích chơi máy quay phim nhỏ, chính là máy quay 8 ly. Là loại phim ảnh rời, tôi tự mình quay, tự về nhà rửa phim, cả bộ thiết bị đều có đủ. Từ chỗ này thể hội được gì? Thể hội được tương là hư vọng. Ví dụ nói chúng ta ở nơi này cùng nhau học tập một giờ đồng hồ, bạn dùng tám phim để chiếu, chiếu từng tấm từng tấm, mỗi tương so với mỗi tương đều không như nhau, bạn hiểu được đây là giả, không phải là thật. Hơn nữa chúng ta ở đây một giờ là tương tương tục, điện ảnh là rất sơ sài, rất dễ phát hiện, một giây có hai mươi tư tấm hình. Một cuộn phim chỉ có bốn phút, trước đây tôi chơi cái này, 40 phút, một băng có 10 cuộn, 10 cuộn liên tiếp nhau mới chiếu ra được 40 phút, mỗi tấm không như nhau! Bạn mới hiểu được hình ảnh của chúng ta là từng tấm từng tấm một, giống như đèn chiếu màn ảnh vậy, từng tấm nối tiếp từng tấm. Trong Kinh Nhân Vương, Phật nói tốc độ nhanh cỡ nào. Phật nói một khảy móng tay có 60 sát-na, một sát-na là thời gian bao lâu? Là một phần sáu mươi một khảy móng tay. Trong một sát-na có chín trăm lần sanh diệt, chính là hiện tượng, giống như máy quay phim của chúng ta trập ống kính, 900 lần trập ống kính. Cái khảy móng tay của chúng ta khảy rất nhanh, tốc độ giống như vậy, một giây có thể khảy được bốn lần, bốn nhân với sáu mươi rồi nhân với 900, vừa đúng bằng hai trăm mười sáu ngàn (216.000) sanh diệt, đó là trong một phút. Phật nói với chúng ta hiện tượng, sanh diệt của hiện tượng vật chất có bao nhiêu? Hai lần mười vạn, là hai trăm mười sáu ngàn lần sanh diệt, chúng ta làm sao mà nhìn ra được nó là giả! Chiếu lên màn bạc điện ảnh, là một giây 24 tấm, chúng ta đã bị nó lừa rồi, giống như thật vậy. Hiện nay chúng ta là một giây là 216.000 lần sanh diệt. Bạn hiểu đạo lý này thì vấn đề này bạn đã sáng tỏ rồi. Cho nên Phật nói “*phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng*”, bạn hà tất cho là thật! Nếu bạn không cho là thật thì ở trong hiện tượng bạn rất vui sướng, không có gì là không tốt; nếu bạn cho là thật thì phiền não của bạn sẽ khởi lên, bạn sẽ trải qua rất khổ. Phải biết toàn là giả, không có gì là thật. Điều này phải nhìn

thấu, trong Kinh Kim Cang nói là “*nhất thiết hữu vi pháp, như mộng huyễn bào ảnh*” (tất cả pháp hữu vi như mộng giả bọt bóng), sao bạn có thể xem là thật được!

Bạn phải hiểu rõ đạo lý này. Đời người, Phật thường hay nói, thứ mang đi được thì cần phải nỗ lực, thứ không mang đi được thả đều buông xuống. Thứ mang đi được là gì? Là nghiệp, bạn mang theo thiện nghiệp thì đi đến ba đường thiện; mang theo ác nghiệp thì đến ba đường ác. Cho nên, khởi tâm động niệm, ngôn ngữ tạo tác của chúng ta thì phải rất lưu ý, tuyệt đối không tạo ác nghiệp, nhất định không hại người. Người khác hại ta, ta không hại lại họ. Người bình thường nói là bị thiệt thòi, người xưa nói thiệt thòi là phước! Thiệt thòi sao lại là phước? Bây giờ chịu thiệt thòi, tương lai nơi ta sinh đến là tốt, tâm ta thiện, ta không có ác niệm, nhất định sẽ sanh đến nơi rất thiện. Có tâm báo thù, vậy thì bạn rơi xuống rồi, bạn có báo thù, có oán hận thì nhất định sẽ rơi xuống thấp. Thuần tịnh thuần thiện sẽ đi lên trên, nếu mang theo niệm ác thì bạn sẽ rơi xuống đọa lạc. Cho nên thiệt thòi là phước, người chịu thiệt thòi có đại phước báo, người không chịu thiệt thòi không có phước, phải biết điều này. Trong đây có đạo lý.

Câu hỏi thứ năm: Làm được bốn tướng rồi thì thế giới là như thế nào? Cũng chính là nói chúng ta dùng tâm gì để cảm thụ hoàn cảnh? Vì sao khi con không khởi tâm động niệm, đối diện với cảnh giới giống như kẻ khờ khạo vậy, không biết đối mặt với tình trạng lúc đó như thế nào?

Sự khờ khạo này là vô minh, không phải là bạn không khởi tâm động niệm, bạn vẫn là khởi tâm động niệm. Khởi tâm động niệm là động niệm gì? Khởi một ý niệm tĩnh. Khởi tâm động niệm có hai loại, một loại là động, một loại là tĩnh, bạn khởi tâm động niệm là động cái ý niệm tĩnh đó. Động tĩnh là cánh cửa thứ nhất, bạn phải tu định, vừa bắt đầu động [ý niệm] thì phải xả sạch, sau đó [ý niệm] tĩnh cũng xả luôn. Bạn trụ ở trong tĩnh, bạn vẫn là rơi vào bên trong cánh cửa thứ

hai, không được. Trong Kinh Lăng-nghiêm đã nói đến 6 cánh cửa, đến sau cùng [cửa] “Không” cũng không thể có. Bạn vẫn có cái “không”, trong tâm trụ ở chỗ “không”, bạn vẫn là có thứ gì đó, không phải là không có, bạn vẫn là khởi tâm động niệm, vẫn là có phân biệt chấp trước, bạn chấp trước không, bạn chấp trước vô! Cho nên cũng không lìa khỏi, đây là hiểu lầm, là sai lầm. Dùng loại công phu này mà thành tựu, hiện nay là vô cùng khó khăn. Thời kỳ mật pháp dùng loại công phu này mà thành tựu thì đây là tham thiền, gọi là phá ba cánh cửa, là tham thiền, trên thực tế một cánh cửa là hai tầng, động tĩnh là một cánh cửa. Thành tựu của thời kỳ mật pháp, chỉ có niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ. Những tầng bậc cảnh giới này đến thế giới Cực Lạc mới tu, ở nơi này tạm thời buông xuống, nhất tâm cầu sanh Tịnh Độ, vậy thì chính xác.

Câu hỏi thứ sáu: Xin hỏi chữ “thức” trong “duy tâm sở hiện, duy thức sở biến” rốt cục là sự việc như thế nào? Làm sao giữ được “thức” bất biến để cho tâm vĩnh viễn trụ trong A Di Đà Phật?

Hiện tại bạn cứ nhất tâm niệm A Di Đà Phật là được rồi. Bạn đừng khởi những vọng tưởng này, vừa nghĩ đến duy tâm, vừa nghĩ đến duy thức thì đã phá hoại đi công phu niệm Phật của bạn rồi. Hễ bạn niệm Phật thành tựu, đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, bạn sẽ tự nhiên thông đạt rõ ràng những vấn đề này.

Câu hỏi thứ bảy: Con là một nhân viên công nghệ, khi tiến hành công việc nghiên cứu khoa học, làm sao có thể làm “vô trụ sanh tâm”? Xin hỏi nghiên cứu khoa học và tư duy khoa học có phải là vọng tưởng phân biệt chấp trước không?

Đúng vậy, bạn phải thấy đều buông xuống vọng tưởng phân biệt chấp trước thì làm được vô trụ sanh tâm; không buông xuống được những thứ này thì vô trụ cũng không có, sanh tâm là sanh tâm vọng tưởng phân biệt chấp trước. Chân thật vô trụ sanh tâm, đó là tâm Đại

Bồ-đề, cái đó so với cảnh giới hiện nay của chúng ta hoàn toàn không giống nhau. Cái sanh tâm đó chính là như chúng tôi thường nói là cảm ứng với chúng sanh mười pháp giới, sanh tâm là cảm ứng, chúng sanh có cảm, tự nhiên sẽ có ứng. Cái ứng này chính là giúp đỡ hết thảy chúng sanh, đó gọi là phổ độ chúng sanh.

Câu hỏi thứ tám: Con đang làm trong ngành kiểm dịch và phòng hộ rừng, một khi phát hiện ra vườn ươm, xưởng mộc... có côn trùng gây bệnh có tính chất nguy hiểm, theo pháp luật quốc gia thì phải giám sát các doanh nghiệp vườn ươm, xưởng mộc để thiêu trùng hoặc đánh thuốc sát trùng. Loại công việc này thì một mặt phải chấp hành pháp luật, bảo vệ cây cối, một mặt lại phải sát sanh, con phải nên làm thế nào?

Bạn phải có tín tâm kiên định, không được có mảy may hoài nghi. Những côn trùng gây bệnh này chúng vốn dĩ cũng là Phật, nghiệp chướng quá nặng mới đầu thai vào thân này, bạn phải khai thị cho chúng thật tốt, phải khuyên chúng niệm Phật vãng sanh, đừng tạo nghiệp này nữa, chúng sẽ hiểu, chúng sẽ rời đi. Vậy thì cây cối của bạn cũng đều bảo tồn được, côn trùng gây bệnh cũng không cần giết chúng. Lấy ví dụ, chúng ta thu nhỏ vấn đề này lại, giống như chúng ta trồng rau, chúng ta trồng rau có côn trùng gây bệnh, chúng ăn sạch rau của bạn. Ở núi Cổ Tấn (Kuching) Malaysia, Chúng tôi cũng có đồng tu, ông ấy ở bên đó xây dựng một sân golf rất lớn, rộng 5.000 mẫu Anh. Một mẫu anh là hơn 4.000 mét vuông, là 5000 lần của 4.000 mét vuông, đất đai lớn đến vậy, trong đó có vườn rau rất lớn. Ông ấy nói với tôi, ông không sát sanh, ông ăn chay trường. Năm đầu tiên trồng rau ở trong đó, 95% bị côn trùng ăn sạch, kiên trì không sát sanh; đến năm thứ hai, những côn trùng đó rất khách khí đối với ông, ăn một nửa, để lại cho ông một nửa. Tôi lên núi xem là năm thứ sáu, năm thứ sáu đi xem rau đó, thì côn trùng vô cùng khách khí rồi, đại khái chỉ ăn có 5%, cũng là nói một phần hai mươi, hai mươi phần thì để cho ông ấy 19 phần, côn trùng chỉ ăn một phần. Ông ấy rất hứng

khởi mà kể với tôi trải nghiệm trong sáu năm này về vườn rau của ông.

Sau đó tôi nói với ông, phải phát Phật hiệu cho những côn trùng này nghe, dùng máy niệm Phật phát Phật hiệu ở trong vườn rau, côn trùng đúng thật không còn nữa, rau phát triển vô cùng tươi tốt. Chúng tôi ở Úc, dùng phương pháp này, tương thông với các loại côn trùng nhỏ, chúng sẽ không ăn của chúng tôi. Rau chúng tôi trồng có một luồng rau, chỉ định phạm vi đó cúng dường cho các vị, những nơi khác không được đụng vào, chúng rất nghe lời. Chim nhỏ đến ăn trái cây, chúng tôi cũng là như vậy, cây ăn trái rất nhiều, chỉ ra một số cây, một số cây này chuyên môn cúng dường cho các vị, những cây khác không được đụng vào. Chúng rất hợp tác! Bạn phải dùng tâm chân thành để tương thông với chúng. Chim rất nhiều, bình thường chúng tôi đều mua thức ăn cho chim để cho chúng ăn, cho nên chim không ăn thực vật của chúng tôi, quyết không gây hại những thứ mà chúng tôi trồng. Chúng tôi trồng rất nhiều bắp, đều là thứ chim rất thích ăn, nhưng chúng đều không ăn. Khi không có thức ăn cho chim thì chim bay loạn xạ, bay rất thấp, bay qua trước mặt, thì hiểu là chúng muốn ăn rồi, nên nhanh chóng lấy thức ăn cúng dường cho chúng.

Những côn trùng nhỏ, động vật nhỏ như ruồi muỗi kiến gián đều có thể tương thông, bạn phải dùng tâm chân thành, tâm từ bi, chúng cũng là chúng sanh, giống như chúng ta. Điều quan trọng nhất là phải tôn trọng. Chúng tôi đều gọi chúng là Bồ-tát, Bồ-tát chim nhỏ, Bồ-tát trùng nhỏ, chúng rất vui, họ đều gọi mình là Bồ-tát. (Cười) Không thể dùng tâm tổn hại, vậy không tốt, đó là oan oan tương báo. Người nông dân dùng thuốc trừ sâu càng ngày càng nhiều, chính là oan oan tương báo, đến sau cùng làm cho nông sản không thể ăn được, các vị ăn sẽ bị trúng độc vì hàm lượng thuốc trừ sâu rất lớn. Chi bằng chân thật cúng dường chúng, không được làm tổn hại chúng.

Câu hỏi thứ chín: Có phải là nhìn thấy thức ăn đều có thể niệm chú Biến Thực Chân Ngôn?

Biến Thực Chân Ngôn không phải là bình thường niệm, cúng dường cho quỷ thần mới dùng Biến Thực Chân Ngôn. Chúng ta cúng dường những côn trùng nhỏ thì không được dùng Biến Thực Chân Ngôn vì biến không ra được, chúng thật sự muốn ăn, không biến ra được. Đối với quỷ thần thì có thể, không phải là bình thường niệm, phải biết điều này.

Câu hỏi thứ mười: Xin hỏi tiền dư sau khi làm tượng Thích-ca Mâu-ni Phật có thể dùng để làm tượng Phật khác được không?

Có thể được.

Câu hỏi thứ mười một: Tiền cúng trai đàn còn dư, có thể chuyển sang dùng để xây chùa không? Nếu định một bộ kinh nào đó, nhưng tiền cần thiết để in kinh này không nhiều, có thể chuyển số tiền dư sang in kinh khác không?

In kinh là như thế này, tốt nhất, Phật dạy chúng ta chuyên dùng riêng từng khoản tiền, không dùng vào việc khác, đây là như pháp nhất. Nhưng pháp mà Phật đã chế định cũng không phải là cố định, không thay đổi. Phật Bồ-tát thông tình đạt lý, cho nên chúng ta tuân thủ quy củ của các Ngài, thỉnh thoảng xem tình hình cần thiết thì có thể được. Giống như Đại sư Ấn Quang, cả đời tiếp nhận cúng dường của tứ chúng, toàn bộ đều để in kinh, Ngài không làm việc khác. Nhưng khi gặp có tai nạn, hạn hán, lũ lụt, Ngài đem tiền in kinh chia ra một phần để cứu nạn. Các Tổ Sư Đại Đức làm ra tấm gương như vậy, chúng ta phải tỉ mỉ mà lĩnh hội, phải xem xét thật kỹ tình hình, vận dụng một cách khéo léo. Điều quan trọng nhất ở đây là không được dùng vào việc riêng, tội lỗi đó rất nặng; dùng vào lợi sanh, dùng vào chánh pháp thì đều có thể được. Đó gọi là người đồng tâm đó, tâm đồng lý đó.

Câu hỏi thứ mười hai: Lão Pháp Sư nói đến “không hủy báng quốc chủ”, quốc chủ chính là người lãnh đạo đoàn thể. Nếu lãnh đạo tham ô nhận hối lộ, chúng con có thể trình báo không?

Sự việc này, chúng ta phải biết dụng ý khi Thế Tôn lập ra pháp. Giới luật, mỗi điều giới luật đều có nhân duyên tạo ra giới luật, vì sao Ngài phải chế ra giới luật này, cho nên trì giới phải hiểu khai giá trì phạm. Khi nào Ngài khai duyên, khai giới thì không phải phạm giới. Khi đáng khai mà bạn không khai thì là phạm giới; khi đáng trì mà bạn không trì thì phạm giới, cho nên giới là linh hoạt. Phải nghiên cứu giới luật, nếu chiếu theo điều này để đi làm mà hoàn toàn không hiểu thì đó là chết cứng trong giới điều, vậy thì sai rồi.

Quốc chủ là lãnh đạo của một đoàn thể, người lãnh đạo nhất định phải nhận được sự tôn kính của mọi người thì đoàn thể này mới có thể tốt. Nếu bạn hủy báng, mọi người không tôn kính họ nữa thì đoàn thể này bị phá hoại rồi. Người lãnh đạo đất nước là một hình tượng rất lớn đối với đất nước, nếu họ thường bị hủy báng, người lãnh đạo quốc gia sẽ không được sự tôn kính của nhân dân, sự oai nghiêm của họ không còn nữa, xã hội này nhất định sẽ loạn. Nếu xã hội an toàn, xã hội có trật tự, nhất định phải tôn trọng người lãnh đạo. Đoàn thể lớn nhỏ đều như vậy, đạo lý là ở chỗ này. Cho nên đây là vì sao không được hủy báng quốc chủ. Họ làm việc sai, tự nhiên sẽ có pháp luật phân xử họ, họ phải chịu trách nhiệm nhân quả, không cần chúng ta nói. Trừ khi là tội cực nặng, nguy hại đến an toàn xã hội, nguy hại đến quốc gia dân tộc, đây là điều bất đắc dĩ, đây gọi là đại nghĩa diệt thân. Nếu không đến mức độ này thì phải nhẫn nại. Cho nên điều này phải xem xét tình hình, không được tùy tiện làm. Chúng ta không có trí huệ lớn như vậy thì vẫn là tuân thủ giáo huấn của Phật là chính xác.

Nói thật ra, chúng ta nói nhân quả, nói cảm ứng, chính là lấy Phật môn ra mà nói. Người lãnh đạo Phật môn nếu đối với Phật pháp có gây tổn hại nghiêm trọng thì cũng không cần bạn phải đi tố cáo. Thần Hộ Pháp sẽ chuyển họ đi, là thật, một chút chẳng giả, Thần Hộ Pháp ở

nơi đó hộ trì. Họ không muốn đi, Hộ pháp sẽ khiến họ sanh bệnh, hoặc là khiến họ gặp phải khó khăn gì đó, họ không đi không được, cách này hiệu quả hơn bất cứ cách gì, lại không phá hoại nhân tình.

Chúng tôi đã từng gặp rồi, khi chúng tôi vừa mới xây dựng Quỹ Giáo Dục Phật Đà ở Đài Bắc, trong đó có một người, khi đến thì rất tốt, chúng tôi cảm thấy ông ta học Phật rất lâu rồi, đến sau cùng không giữ quy củ, ở trong đó làm cho tâm mọi người đều bất an. Tổng Cán sự của chúng tôi là cư sĩ Giản Phong Văn đã hỏi tôi phải làm sao, tôi nói đừng đụng vào người này, tính cách của ông ta rất ngạo mạn, đắc tội với ông ta, tương lai kết oán thù thì phiền phức. Ông ấy hỏi phải làm sao? Tôi nói mỗi ngày cầu Thần Hộ Pháp, mỗi ngày lạy Bồ-tát Vi-đà, giao cho các Ngài xử lý sự việc. Kết quả sau một tháng, ông ta từ chức. Giản cư sĩ nói thật có hiệu quả, ông ta muốn đi rồi, ông hỏi phải làm sao? Tôi nói ông cứ chấp thuận, để ông ta đi. Bạn xem ông ấy đã rời đi rồi, lại không mất mặt, đến được đi được, có hiệu quả! Chúng ta gặp phải sự việc khó khăn này, viết ra vấn đề khó khăn để ở dưới chân Phật Bồ-tát, giao cho Phật Bồ-tát xử lý, chẳng gì tốt bằng, thật sự có hiệu quả. Cho nên chúng ta phải có tín tâm kiên định, tin tưởng Phật Bồ-tát.

Phía dưới còn có hai trang nữa, còn có mười mấy câu hỏi, chúng ta để lại thứ Sáu tuần tới trả lời tiếp.

A DI ĐÀ PHẬT!